

EEN WANDEL- EN KLIMTOCHT IN
UNESCO-GEBIED DE DRAKENBERGEN

IJSKOUD AFRIKA

Tijdens de zomervakantie wilden we eens niet in de regen kamperen of in de mist op een Zwitserse gletsjer lopen, dus bedachten we een rondreis in Zuid-Afrika. Eén detail waren we vergeten: in juli is het winter in Afrika!

Al op de eerste dag in Zuid-Afrika ervaren we dat het er ijskoud kan zijn. Zo aangenaam als het voelt als de zon overdag Afrika verwarmt, zo onverwacht koud (wij komen uit zomers Nederland) zijn de avonden en nachten. Vanuit Johannesburg rijden we vier uur zuidelijk naar Harrismith, waar we overnachten in guesthouse Lali's. We slapen met de elektrische kachel op volle sterkte. Het koelt af tot een paar graden boven het vriespunt. De huizen zijn nauwelijks geïsoleerd, omdat de winters kort zijn. Wie de Drakensbergen in wil moet tol betalen. Er volgt een discussie bij de parkingang, want de weg is slecht onderhouden. Het is de vraag of de dirtroad na de sneeuwval van twee weken terug te

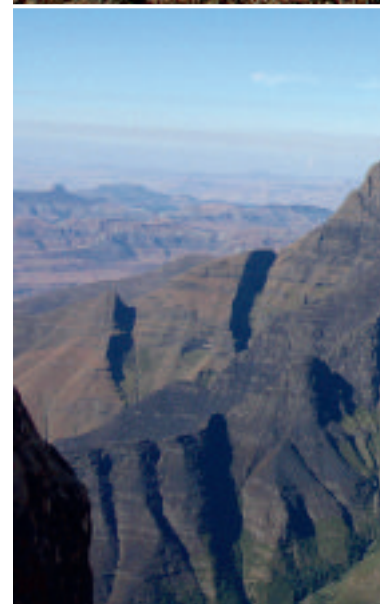
doen is met onze auto. Gids Garth had om een 4x4 gevraagd, maar we zijn opgescheept met een prachtige oude rode Chevrolet, die allesbehalve uitgerust lijkt om een steil bergweggetje te bedwingen. Het alternatief is drie uur extra lopen over een saaie dirtroad. Toch maar proberen dus! De weg slingert langzaam omhoog en we komen zonder problemen bij de parkeerplaats. Vanaf daar strekken de loodrechte wanden zich kilometers lang uit zonder één pad omhoog. Alleen met stalen ladders is het plateau vanuit deze kant van de Drakensbergen goed te bereiken. De enige andere mogelijkheid is een oude route: door een steile en zeer smalle kloof omhoog klauteren.

Barrière van speren

De Drakensbergen is een keten van bergen in het oosten van Zuid-Afrika op de grens met Lesotho en opgenomen op de Werelderfgoedlijst van UNESCO. De bergketen, uKhahlamba in het Zoeloe, Barrière van speren, is duizend kilometer lang en maximaal 3.482 m hoog. Het interessante van dit gebergte is de geologische structuur: een laag zandsteen wordt bedekt door zo'n 1.500 m basalt. Hierdoor is een afgeplat basaltplateau ontstaan, het Mont-aux-Sources-Plateau, op een gemiddelde hoogte van 3.050 m. Het plateau is omgeven door een scherpe afgrond, het amfitheater. Ons doel is het amfitheater op te klimmen, daar te kamperen en de Sentinel te beklimmen, de grootste vrijstaande piek in de Drakensbergen.

Stalen ladders

Na drie uur lopen komen we aan bij de beroemde stalen ladders om op het Mont-aux-Sources-plateau te komen. De eerste ladder is dertig meter hoog, de tweede vijftien meter. Beide zijn slechts bovenaan verankerd in de rotsen. We kijken naar de ladders, hoog en wiebelend. Als klimmer voelt het raar om zonder touw of zekering de steile ladders op te klimmen. Niet nadenken maar doen is hier het devies. Boven blijkt het beklimmen van een ladder op 3.000 m hoogte moeite te kosten. Even uithijgen en dan kijken we rond: het plateau is een enorm groot uitgestrekt gebied. Er is nauwelijks begroeiing en het lijkt uitgestorven. De enige andere bewoners van het plateau zijn een

Uitzicht op het amfitheater.